
ODSROMAĆ SIĘ (2) *vb pf*

odsromać się (1), **odsrumać się** (1) *Mqcz* (1:1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

inf odsrómáć się (2).

Przestać się wstydzic (2) : Praefricare faciem vel frontem, et os, Odrumác fie. *Mqcz* 136d;
Depudeo, Odrómác fie/ Nic namniey fie yużz niefrómác *Mqcz* 329d.

Formacje współrdzenne cf SROMAĆ SIĘ.

Cf [**ODSROMAŁY**]

LWil